

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 12Csp/114/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819202392
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Slavomír Podhorský
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2021:7819202392.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudcom Mgr. Slavomírom Podhorským, v právnom spore žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou so sídlom Majerníková 3479/3A, 841 05 Bratislava, IČO: 42 185 190 proti žalovanému: E. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XXX/XX, XXX XX R., o zaplatenie 162,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a**.

II. Stranám nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie **n e p r i z n á v a**.

III. Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 22.08.2019 domáhal zaplatenia istiny vo výške 162,- eur, odplaty vo výške 98,- eur, zmluvného úroku vo výške 33,14 % zo sumy 350,- eur od 21.08.2015 do 27.10.2015, zo sumy 256,- eur od 28.10.2015 do 29.10.2015, zo sumy 162,- eur od 30.10.2015 do zaplatenia, zákonného úroku z omeškania vo výške 5,00 % zo sumy 260,- eur od 22.08.2016 do zaplatenia, poplatku za upomienky 210,- eur, zmluvnej pokuty 33,- eur a náhrady trov konania.

2. Žalobca v podanej žalobe uviedol, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 304604504 zo dňa 21.08.2015 uzatvorenej podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení, žalobca ako veriteľ, poskytol žalovanému ako dlžníkovi, úver vo výške 350,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrok spojený so spotrebiteľským úverom, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu vo výške 214,- eur, t. j. zaplatiť celkovú čiastku vo výške 564,- eur do 21.08.2016. Podľa žalobcu sa v zmysle všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, žalobca a žalovaný dohodli, že ak spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere, žalovaný sa zaväzuje žalobcovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 33,- eur. Vzhľadom na to, že žalovaný neplnil riadne a včas svoj záväzok v zmysle dohodnutých podmienok, čím porušil dojednania predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a stratil výhodu splátok, žalobca vyzval žalovaného na úhradu jeho záväzku. Mal za to, že v zmysle všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa žalovaný zaviazal uhradiť žalobcovi za každú zaslanú upomienku čiastku 30,- eur, zaslaných upomienok bolo 7, t. j. celkovo vo výške 210,- eur. Žalovaný doposiaľ uhradil žalobcovi sumu vo výške 188,- eur.

3. Súd žalobu spolu s prílohami doručil žalovanému dňa 04.10.2019. Žalovaný sa k žalobe žiadnym spôsobom nevyjadril.

4. Súd rozsudkom č. k. 12Csp/114/2019-38 zo dňa 11.11.2019 žalobu zamietol a rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení rozsudku súd konštatoval, že žalobe nie je možné vyhovieť. Poukázal tiež na to, že v závere zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá je označená ako potvrdenie o spôsobe poskytnutia úveru, je uvedené, že spotrebiteľ svojim vlastnoručným podpisom potvrdzuje, že úver žiada poskytnúť zmenkou (v prípade poskytnutia zmenkou spotrebiteľ zároveň svojim podpisom potvrdzuje prevzatie zmenky). Keďže podľa zákona o ochrane spotrebiteľa je splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy zmenkou neprípustné, takýto právny úkon je neplatný, pretože odporuje zákonu. Pokiaľ právna norma určité správanie zakazuje, takéto konanie v skutočnosti nie je výkonom práva, ale protiprávnym úkonom. Výkonu práva, ktoré je jeho zneužitím, súdy nesmú poskytnúť ochranu, keďže takýto postup by bol v rozpore s ústavou chránenými právami. Na základe uvedeného, keďže ide o neplatný právny úkon, súd žalobu zamietol.

5. Proti rozsudku zo dňa 11.11.2019 podal včas odvolanie žalobca z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žiadal, aby odvolací súd podľa ustanovenia § 391 ods. 1 CSP v platnom znení napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň žalobca žiadal úhradu trov konania, ktorý mu vznikli, vrátane trov odvolacieho konania.

6. K odvolaniu žalobcu sa žalovaný žiadnym spôsobom nevyjadril.

7. Krajský súd v Košiciach uznesením č. k. 9CoCsp/22/2020-73 zo dňa 03.11.2020 zrušil napadnutý rozsudok z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. V uznesení odvolací súd poukázal na tú skutočnosť, že nemá žiadne pochybnosti o správnosti názoru súdu prvej inštancie, ktorý s poukazom na § 5a ods. 1 písm. b) zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia zmluvy, uzavrel, že splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy zmenkou je neprípustné, nakoľko je v rozpore so spomínaným zákonným ustanovením. Z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa odvolacieho súdu vyplýva, že v danom prípade sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi (spotrebiteľovi) bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 350,- eur dohodnutým spôsobom - zmenkou, pričom ako vyplýva zo záverečnej časti textu spomínanej zmluvy, v prípade poskytnutia zmenkou spotrebiteľ svojim podpisom potvrdzuje aj prevzatie zmenky. V danom prípade bola zmluva potvrdená žalovaným (spotrebiteľom) dňa 21.08.2015. Odvolací súd súhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že pokiaľ sa žalobca ako veriteľ zaviazal plniť žalovanému úver v dojednanej výške formou zmenky, ide o také dojednanie, ktoré odporuje zákonu a preto je z tohto dôvodu v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatné.

8. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku podľa odvolacieho súdu vyplýva, že súd prvej inštancie považoval právny úkon (zmluvu o úvere) za neplatný z dôvodu, že odporuje zákonu a to konkrétne spomínanému ust. § 5a ods. 1 písm. b) zák. č. 250/2007 Z. z. Mal za to, že z odôvodnenia rozhodnutia však nemožno vyvodiť, na základe akých úvah súd k takémuto záveru dospel najmä za situácie, keď zmluva o úvere v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, je konsenzuálnym kontraktom a teda pre vznik záväzku z nej postačuje dohoda zmluvných strán o podstatných častiach zmluvy, pričom veriteľ sa zaväzuje, že dlžníkovi predmet úveru poskytne na jeho požiadanie a dlžníkovi zo zmluvy o úvere vzniká právo úver čerpať. Pokiaľ teda zákon vylučuje možnosť splniť záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy zmenkou, znamená to, že zo strany veriteľa k splneniu zmluvy nedošlo zákonom dovoleným spôsobom, neznamená to však, že by zmluva o úvere na základe tejto skutočnosti bola neplatným právnym úkonom. Pokiaľ teda súd prvej inštancie dospel k záveru, že úverová zmluva je neplatným právnym úkonom z dôvodov uvedených v napadnutom rozsudku bez toho, že by vysvetlil svoje úvahy, ako k takému záveru dospel, nemožno považovať rozhodnutie súdu prvej inštancie za presvedčivé. Navyše sa súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu žiadnym spôsobom nevyporiadal s otázkou, či sa žalovaný na úkor žalobcu bezdôvodne neobohatil, pokiaľ prijal určité plnenie, čo i z neplatnej zmluvy. Zodpovedaniu tejto otázky nevenoval žiadnu pozornosť, keď ani dokazovanie na zistenie tejto rozhodujúcej skutočnosti nezameral. Otázka právneho posúdenia veci je úlohou súdu, preto pokiaľ súd prvej inštancie nezodpovedal, či žalobcovi nevznikol voči žalovanému nárok na plnenie, čo i len

v čiastočnom rozsahu titulom bezdôvodného obohatenia, je potrebné jeho rozhodnutie považovať za predčasné. Nakoľko pochybenia súdu prvej inštancie nebolo možné efektívne napraviť v odvolacom konaní, došlo tým k naplneniu dôvodu, pre ktorý odvolaciemu súdu z pohľadu ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP neostávalo iné, ako rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

9. Podľa ustanovenia § 297 písm. b) CSP, pojednávanie nie je potrebné nariaďovať, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- eur.

10. Podľa ustanovenia § 219 ods. 3 CSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

11. Súd v predmetnej veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, na základe listinných dôkazov predložených žalobcom v súlade s ust. § 297 písm. b) CSP, nakoľko ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,- eur.

12. Súd v zmysle citovaného ustanovenia § 219 ods. 3 CSP, oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke tunajšieho súdu viac ako päť dní pred jeho vyhlásením.

13. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi založenými v spise a zistil nasledovný skutkový stav:

14. Medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá dňa 21.08.2015 zmluva o úvere č. 304604504, v zmysle ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 350,- eur a žalovaný sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrok spojený so spotrebiteľským úverom, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu 214,- eur, t. j. zaplatiť celkovú čiastku 564,- eur. Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov bola vo výške 98,- eur, čo predstavuje ročnú percentuálnu mieru nákladov vo výške 28,00 %. Úrok je vo výške 33,14 % ročne z poskytnutého úveru, čo v prípade riadneho splatenia predstavuje sumu 116,- eur. Žalovaný sa zaviazal zaplatiť celkovú čiastku 564,- eur do 21.08.2016.

15. Podľa bodu 3. zmluvy, dlžník vyhlásil, že sa oboznámil s obsahom zmluvy, so všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy, nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Súčasne potvrdil prevzatie zmluvy vrátane všeobecných podmienok poskytnutia úveru. Zároveň sa zmluvné strany dohodli na tom, že ak spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľ sa zaväzuje veriteľovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 33,- eur. Spotrebiteľ sa zaväzuje uhradiť veriteľovi za každú zaslanú upomienku čiastku 30,- eur a to do 5 dní od doručenia písomnej výzvy na úhradu. Žalovaný v časti zmluvy „Potvrdenie o spôsobe poskytnutia úveru“ ako spotrebiteľ svojim vlastnoručným podpisom potvrdil, že úver žiada poskytnúť zmenkou, čím zároveň potvrdil svojim podpisom aj prevzatie zmenky ku dňu 21.08.2015.

16. Súd zároveň poukazuje na tú skutočnosť, že žalobca dôkaz, ktorý by preukazoval, že žalobca finančné prostriedky vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo výške 350,- eur skutočne poskytol žalovanému, súdu nepredložil. Súd mal zároveň za preukázané, zo skutočností uvádzaných v žalobe, ktoré žalovaný nespochybnil, že žalovaný dosiaľ uhradil na účet žalobcu sumu vo výške 188,- eur.

17. Podľa ust. § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom

je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

18. Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

19. Podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. Podľa ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

21. Podľa ust. § 5a ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia zmluvy, neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy zmenkou alebo šekom.

22. Podľa ust. § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

23. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľov.

24. Podľa ust. § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

25. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

26. Podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

27. Podľa ust. § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

28. Podľa ust. § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

29. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

30. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

31. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

32. Vzhľadom na tú skutočnosť, že žaloba bola podaná v čase účinnosti § 54a Občianskeho zákonníka, súd ex offio skúmal, či právo zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré si uplatňuje veriteľ v danom prípade nie je premlčané. Súd má za to, že nárok, ktorý si uplatňuje žalobca v tomto konaní nie je premlčaný.

33. Súd danú zmluvu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle citovaných ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keď žalobca mal pri uzatváraní aj plnení zmluvy postavenie dodávateľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníka - žalovaného vystupoval spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorá neuzatvárala zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Zmluva bola pripravená na formulári, ktorý vopred zo strany žalobcu bol pripravený bez možnosti žalovaného meniť obsah a text uvedenej zmluvy, pričom do textu zmluvy sa dopisovali iba konkrétne údaje týkajúce sa žalovaného. Súd preto posudzoval právny vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľský a aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy. Súčasne zo strany žalobcu išlo aj o poskytnutie spotrebiteľského úveru podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

34. Povinnosťou súdu je posúdiť všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v čase jej uzatvorenia a všetky ostatné podmienky zmluvy alebo inej zmluvy s ňou súvisiacej. Uvedené súd posudzuje a aj dôkazy vykonáva aj bez návrhu spotrebiteľa, ak je to v jeho prospech. V danom prípade sa jedná o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým. Žalobca je povinný k žalobe pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané). V danom prípade súdu nebolo preukázané žalobcom, že žalovanému skutočne poskytol peňažné prostriedky. Dôkaz, že tieto peniaze žalobca skutočne poskytol žalovanému súdu nepredložil.

35. Súd zároveň konštatuje, že uvedenému zmluvnému vzťahu nie je možné poskytnúť súdnu ochranu. V zmysle § 5a ods. 1 písm. b) zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, účinného od 01.05.2014 je neprípustné zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy zmenkou alebo šekom. Najvyšší súd SR v Spoločnom stanovisku občianskoprávneho kolégia a obchodnoprávneho kolégia č. 93 publikovaného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR 8/2015, okrem iného uviedol, že právna úprava zákona o spotrebiteľských úveroch v určitom časovom úseku umožňovala v striktno stanovenom rozsahu používať zmenky aj v spotrebiteľských vzťahov a až od 01.01.2011 sa zmenka v spotrebiteľských vzťahoch používať nemôže, pričom na prejednanie veci je potrebné aplikovať hmotnoprávnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola v konaní uplatnená zmenka vystavená. Výkonu práva, ktoré jeho zneužitím, súdy nesmú poskytnúť ochranu, keďže takýto postup by bol v rozpore s Ústavou chránenými právami.

36. V prejednávanej veci bola úverová zmluva uzavretá dňa 21.08.2015, t. j. za účinnosti § 5a ods. 1 písm. b) zákona č. 257/2007 Z. z., podľa ktorého je neprípustné zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy zmenkou alebo šekom. Správnosť tohto názoru potvrdil aj odvolací súd vo svojom zrušovacom uznesení č. k. 9CoCsp/22/2020-73 zo dňa 03.11.2020, keď poukázal na to, že nemá žiadne pochybnosti o správnosti názoru súdu prvej inštancie, že splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy zmenkou je neprípustné, nakoľko je v rozpore so spomínaným zákonným ustanovením. Úver bol žalobcom poskytnutý žalovanému zmenkou a preto takémuto právnomu úkonu nemožno poskytnúť súdnu ochranu a takýto právny úkon je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný. Zároveň žalobca však nepreukázal - neunesol dôkazné bremeno, že žalovanému úver poskytol, že mu ho aj vyplatil v sume 350,- eur. Za takého právneho stavu, keď nie je

preukázané, že žalobca úver vo výške 350,- eur žalovanému aj skutočne poskytol, nemohlo dôjsť podľa názoru súdu ani k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného. Naopak súd mal za preukázané úhrady žalovaného na účet žalobcu spolu vo výške 188,- eur, na ktoré poukázal samotný žalobca.

37. V spojitosti s vyššie uvedeným súd poukazuje na obdobné rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré už predmetnú právnu otázku vo vzťahu k žalobcovi riešilo (uznesenie Krajského súdu v Košiciach 1CoCsp/7/2020 zo dňa 21.04.2021).

38. Súd s poukazom na stav dokazovania žalobu zamietol, pretože žalobca neunesol dôkazné bremeno, ani čo do poskytnutia istiny vo výške 350,- eur, ktorá mala byť poskytnutá žalobcom predmetnou zmluvou o spotrebiteľskom úvere ani čo do súvisiacej zmluvnej pokuty, odvíjajúcej sa od istiny a povinnosti žalovaného plniť, ako ďalším nárokom, ktoré si žalobca v žalobe uplatnil (odplatu, poplatky za upomienky, zmluvný úrok). Z uvedeného dôvodu má súd za to, že žaloba žalobcu nie je dôvodná v celom rozsahu.

39. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. Súd o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie rozhodol tak, že stranám nárok na náhradu trov nepriznal, nakoľko žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie úspešný nebol, preto nemá právo na náhradu trov konania a žalovanému žiadne trovy konania nevznikli. Súd však priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania pred odvolacím súdom v plnom rozsahu, nakoľko žalobca bol v odvolacom konaní úspešný (odvolací súd na podklade odvolania podaného žalobcom zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie). O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

42. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania sa súd zaoberal aj tým, či v danom prípade neexistujú dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP pre nepriznanie náhrady trov odvolacieho konania úspešnému žalobcovi. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobné a iné pomery všetkých strán sporu. Súd v predmetnej veci nemal za preukázanú existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa ani výnimočnosť okolností u žalovaného a preto nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Rožňava v dvoch písomných vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (t. j. zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).